

प्राक्तन

आयुष्य बेहिशोबी, शून्यात हे बुडाले
वाईट-चांगले वा, मज सांगता न आले ॥

तम दाटताच घेतो, हातात मद्य-प्याला
अंधारले असे का, मज सांगता न आले ॥

स्वप्नात पाहिलेले, सत्यात नाही आले
स्वप्नात पाहिले जे, मज सांगता न आले ॥

हा भास की म्हणावा, अथवा विषाद होणे
का पूर आसवांचा, मज सांगता न आले ॥

जे आज नाही होणे, त्याची कशास चिंता
चुकले तयात काही, मज सांगता न आले ॥

अंधार वादळात, अडकून आज पडलो
माझ्याच प्राक्तनासी, मज सांगता न आले ॥